Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

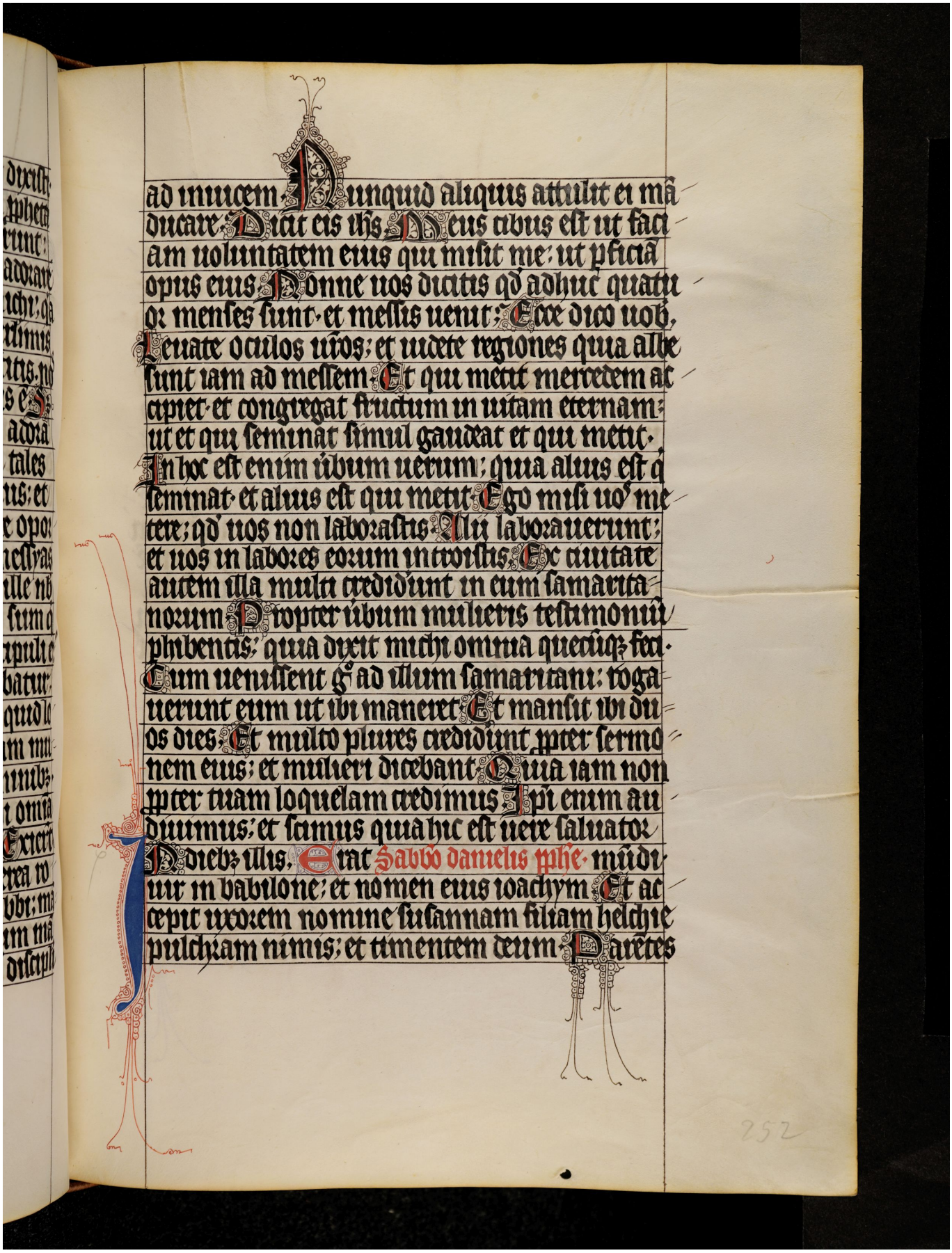

ad inuicem. Nunquid aliquis attulit ei mã
ducare. Dicit eis ihs. Meus cibus est ut faci
am uoluntatem eius qui misit me: ut pficiã
opus eius. Nonne uos dicitis qđ adhuc quatu
or menses sunt. et messis uenit: Ecce dico uob.
Leuate oculos uros: et uidete regiones quia albe
sunt iam ad messem. Et qui metit mercedem ac
cipit. et congregat fructum in uitam eternam:
ut et qui seminat simul gaudeat et qui metit.
In hoc est enim ubum uerum: quia alius est q
seminat. et alius est qui metit. Ego misi uos me
tere: qđ uos non laborastis. Alii laborauerunt:
et uos in labores eorum introistis. Ex ciuitate
autem illa multi crediderunt in eum samarita
norum. Propter ubum mulieris testimoniũ
phibentis: quia dixit mihi omnia quecũq; feci.
Cum uenissent gẽ ad illum samaritani: roga
uerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi du
os dies. Et multo plures crediderunt ꝓpter sermo
nem eius: et mulieri dicebant. Quia iam non
ꝓpter tuam loquelam credimus. Ipi enim au
diuimus: et scimus quia hic est uere saluator
In diebz illis. Erat Sabõ danielis pphe. mãdu
ans in babilone: et nomen eius ioachym. Et ac
epit uxorem nomine susannam filiam helchie
pulchram nimis: et timentem deum. Parentes

252